

**Пропозиції Пенсійного фонду України
до проєкту Закону України “Про внесення змін до Закону України “Про
загальнообов’язкове державне пенсійне страхування” щодо підвищення
розміру пенсій особам, які працювали в колгоспах, сільськогосподарських
кооперативах, фермерських господарствах та сільськогосподарських
підприємствах (організаціях)”, внесеного народними депутатами України
Тимошенко Ю. В., Цимбалюком М. М.**

реєстраційний номер 4282 від 29 жовтня 2020 року

I читання

1. Пенсійний фонд України не підтримує законопроект у запропонованій редакції.

2. Законопроектом пропонується внести зміни до статті 24 Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування” (далі – Закон), передбачивши, що за кожний повний рік стажу роботи (врахованого в одинарному розмірі) в колгоспах, сільськогосподарських кооперативах, фермерських господарствах і сільськогосподарських підприємствах (організаціях) до страхового стажу додатково зараховується по пів року. Крім того, пропонується доповнити статтю 28 Закону новою нормою, передбачивши, що мінімальний розмір пенсії особам, які пропрацювали в колгоспах, сільськогосподарських кооперативах, фермерських господарствах і сільськогосподарських підприємствах (організаціях) не менше, як 10 років для чоловіків та 7 років для жінок, встановлюється незалежно від місця останньої роботи у розмірі 80 відсотків заробітної плати (доходу) застрахованої особи, визначеної відповідно до статті 40 Закону, з якої обчислюється пенсія, але не менше фактичного розміру прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність.

Норми законопроекту створюють необґрунтовані переваги для певної категорії осіб, що не узгоджується з принципами загальнообов’язкового державного пенсійного страхування, передбаченими статтею 7 Закону, зокрема, щодо рівноправності застрахованих осіб стосовно отримання пенсійних виплат та виконання обов’язків щодо сплати страхових внесків на загальнообов’язкове державне пенсійне страхування.

Запровадження запропонованих норм створює ризики поширення практики звернень з подібними пропозиціями щодо інших категорій осіб, які, на нашу думку, можуть бути реалізовані за рахунок джерел, відмінних від страхових внесків на загальнообов’язкове державне пенсійне страхування, наприклад, через професійні та корпоративні фонди, що має здійснюватися згідно з окремим законодавчим актом з визначенням джерел фінансування таких пенсій.

Крім того, законопроект потребує узгодження із принципом збалансованості, передбаченим статтею 7 Бюджетного кодексу України.

Реалізація норм законопроекту потребуватиме додаткових видатків, які не забезпечені реальними джерелами їх фінансування. Оскільки основним джерелом формування коштів Пенсійного фонду України є надходження від сплати єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний

внесок), що спрямовуються на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, збільшення дохідної частини бюджету Пенсійного фонду України може бути забезпечено шляхом перегляду розміру єдиного внеску.

Разом з цим зазначаємо, що розмір єдиного внеску має забезпечувати застрахованим особам виплати та надання соціальних послуг, передбачених законодавством про загальнообов'язкове державне соціальне страхування; фінансування заходів, спрямованих на профілактику страхових випадків; створення резерву коштів для здійснення виплат та надання соціальних послуг застрахованим особам; компенсацію адміністративних витрат на забезпечення функціонування системи загальнообов'язкового державного соціального страхування.

При цьому, слід враховувати додержання принципу пропорційності між соціальним захистом громадян та фінансовими можливостями держави, а також гарантування права кожного на достатній життєвий рівень, що є одним із визначальних елементів у регулюванні суспільних відносин у соціальній сфері.

Законом та законами про інші види загальнообов'язкового державного соціального страхування передбачено зв'язок реалізації гарантованих статтею 46 Конституції України прав на забезпечення громадян у разі повної, часткової або тимчасової втрати працездатності, втрати годувальника, безробіття з незалежних від них обставин, а також у старості та в інших випадках, передбачених законом, із тривалістю та розмірами сплачених страхових внесків на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (набутим особою страховим стажем).

Відтак, положення законопроекту порушують принцип системності законів в частині повноти і логічної завершеності регулювання порушених питань.

Реалізація норм законопроекту, в тому числі з огляду на статтю 113 Закону щодо покриття дефіциту Пенсійного фонду України за рахунок коштів Державного бюджету України, матиме вплив на видатки Державного бюджету України, що потребує врахування думки Міністерства фінансів України щодо можливості його реалізації.

Пропозиція законопроекту щодо набрання ним чинності з 1 січня 2021 року потребує узгодження із частиною третьою статті 27 Бюджетного кодексу України, відповідно до якої закони України або їх окремі положення, які впливають на показники бюджету (зменшують надходження бюджету та/або збільшують витрати бюджету) і приймаються після 15 липня року, що передуює плановому, вводяться у дію не раніше початку бюджетного періоду, що настає за плановим.

**Голова правління
Пенсійного фонду України**

Євгеній КАПІНУС

Капінус Євгеній Валерійович

КНЕДП - ІДД ДПС

AD92F1C54BA67636EEB87183E6E5829422BB34619585B5EB63A4FBDEB5AE628D01

12.11.2020